

UCHWAŁA

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant inspektor sądowy Anna Tarasiuk

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej,

na posiedzeniu jawnym, w dniu 23 października 2024 r.

wniosku prokuratora Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 28 czerwca 2024 r., sygn. akt [...]

o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej **M. M.** - sędziego Sądu Okręgowego w T. za czyn z art. 177 § 1 k.k.

na podstawie art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych

uchwalił:

1. zezwolić na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w T. **M. M.** za to, że:

w dniu 25 października 2023 roku ok. godz. 6:20, prowadząc pojazd mechaniczny marki [...] o nr rej.: [...] na skrzyżowaniu ulic [...] oraz [...] w T., nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, iż nie zachował zasady szczególnej ostrożności określonej w art. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r., poz. 1047 - t.j.), dojeżdżając do oznakowanego przejazdu rowerowego, nie dokonał detekcji ruchu kierującego hulajnogą elektryczną i w konsekwencji nie ustąpił mu pierwszeństwa, do czego był zobligowany, w następstwie czego spowodował nieumyślnie wypadek w ten sposób, że przodem prowadzonego pojazdu uderzył w przejeżdżającego na hulajnodze elektrycznej przez przejazd rowerowy **J. K.**, w wyniku czego

wymieniony przewrócił się i doznał obrażeń ciała w postaci złamania kompresyjnego kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej typu Shatzker II oraz złamania końca barkowego obojczyka prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania.

[M. T.]

UZASADNIENIE

Zastępca Prokuratora Rejonowego w L. wnioskiem z dnia 28 czerwca 2024 r., sygn. akt [...] zwrócił się o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej M. M. - sędziego Sądu Okręgowego w T., gdyż zgromadzone dowody uzasadniają podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa z art. 177 § 1 k.k.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 15 października 2024 r., M. M. wniósł o uchylenie immunitetu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 80 § 2c u.s.p. sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd dyscyplinarny, odmiennie od sądu karnego, w takim postępowaniu nie ocenia, czy popełniony został czyn zabroniony. Wystarczy dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że zarzucane (przypisywane) sędziemu przestępstwo faktycznie zostało popełnione (zob. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 r., SNO 3/06, uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 16 maja 2018 r., sygn. akt SNO 18/18; z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt SNO 56/16). Zwrot „dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa” jest tożsame z pojęciem użytym w art. 313 § 1 k.p.k. i ma charakter ocenny, a więc zawsze zależy od konkretnych okoliczności sprawy, ustalonych na podstawie przedstawionego przez wnioskodawcę

i ocenionego przez pryzmat swobodnej oceny dowodów (art. 7 § 1 k.p.k.) materiału dowodowego.

W niniejszej sprawie zauważyć należy, że załączony do wniosku materiał dowodowy czyni zadość przywołanym wymaganiom. Przedstawione dowody i okoliczności sprawy przemawiają za tym, że sędziego M. M. - sędziego Sądu Okręgowego w T. mógł naruszyć przepisy prawa.

W sprawie wykonano szereg czynności zmierzających do ustalenia przebiegu zaistniałego zdarzenia, którego skutkiem było dostateczne wykazanie, że sędzia mógł popełnić zarzucany mu czyn. Przede wszystkim materiał dowodowy zgromadzony w toku dotychczasowego postępowania tj. protokół oględzin miejsca zdarzenia (k. 20-22), szkic miejsca wypadku drogowego (k.7), protokół oględzin pojazdów (k.8-10), protokół przesłuchania świadka (k.44-45), dokumentacja fotograficzna (k. 16a), badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (k.5, k. 12-13), opinia sądowo – lekarską (k.47), opinia biegłego w zakresie ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych (k.58-66) oraz dokumentacja medyczna Jarosława Kowalskiego (k.36), pozwala na przyjęcie, że istnieje dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że sędzia M. M. w dniu 25 października 2023 r. ok. godz. 6:20 kierując samochodem marki [...], nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i dopuścił się czynu z art. 177 § 1 k.k. Na obecnym etapie postępowania materiał dowodowy wskazuje, że sędzia jadąc ul. [...] w T. w kierunku skrzyżowania z ul. [...], na którym zamierzał skręcić w prawo, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu hulajnogą elektryczną J. K., w wyniku czego pokrzywdzony uderzył hulajnogą w przód pojazdu i upadł na jezdnię. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała, które skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała powyżej 7 dni. Wskazuje to na spełnienie przesłanki opisanej w art. 80 § 2c u.s.p.

Przypomnieć przy tym należy, że rolą sądu dyscyplinarnego wydającego uchwałę zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej nie jest ustalenie czy czyn M. M. - sędziego Sądu Okręgowego w T. miał miejsce w sposób niebudzący wątpliwości, lecz jedynie stwierdzenie czy występuje dostatecznie uzasadnione podejrzenie jego popełnienia, co zdaniem Sądu Najwyższego ma miejsce.

Ponadto, powszechnie przyjmuje się, że dobrem prawnym chronionym przez art. 177 k.k. (przestępstwo karalnego wypadku w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym) jest bezpieczeństwo w komunikacji w aspekcie ochrony życia i zdrowia człowieka. Przestępstwo z art. 177 k.k. jest występkiem nieumyślnym. Użyty w dyspozycji tego przepisu zwrot „choćby nieumyślnie”, który odnosi się do naruszenia przez sprawcę zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, oznacza jedynie, iż sprawca działał z zamiarem naruszenia tych reguł albo naruszenie ich było skutkiem lekkomyślności lub niedbalstwa. Sposób naruszenia zasad bezpieczeństwa nie rzutuje więc na stronę podmiotową przestępstwa karalnego wypadku, ale wpływa na zawartość bezprawia, gdyż jest ono większe w razie umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa, a mniejsze w razie ich nieumyślnego naruszenia.

Dokonując kompleksowej oceny objętego wnioskiem zachowania sędziego M. M. oraz zakres doznanych przez J. K. obrażeń (wyczerpujących dyspozycję art. 157 § 1 k.k.), nie sposób uznać ponadto, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest znikomy. Naruszenie zasad ruchu drogowego skutkowało wypadkiem, przy czym zachowanie szczególnej ostrożności oraz należytej obserwacji drogi i zbliżającego się pojazdu (hulajnogi) wykluczyłaby jego zaistnienie. Spowodowanie wypadku miało zatem ścisły związek ze niezastosowaniem się M. M. - do zasad ruchu drogowego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[M. T.]

R.G.